

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Štrasburgu 10. septembra 2025
(OR. en)**

**2024/0148(COD)
LEX 2454**

**PE-CONS 15/1/25
REV 1**

**POLCOM 81
FDI 11
ENER 111
ATO 27
CODEC 548**

**ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY O SCHVÁLENÍ DOHODY
O VÝKLADE A UPLATŇOVANÍ ZMLUVY O ENERGETICKEJ CHARTE ZO STRANY
ÚNIE**

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2025/...

z 10. septembra 2025

o schválení Dohody

o výklade a uplatňovaní Zmluvy o energetickej charte zo strany Únie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Stanovisko zo 4. decembra 2024 (Ú. v. EÚ C, C/2025/776, 11.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj>).

² Pozícia Európskeho parlamentu z 18. júna 2025 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. júla 2025.

keďže:

- (1) Vo svojom rozsudku z 2. septembra 2021 vo veci C-741/19³, *Moldavská republika/Komstroy* (ďalej len „rozsudok vo veci Komstroy“), Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) rozhodol, že článok 26 ods. 2 písm. c) Zmluvy o energetickej charte, schválenej v mene Európskych spoločenstiev rozhodnutím Rady a Komisie 98/181/ES, ESUO, Euratom⁴, sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na spory medzi členským štátom a investorom z druhého členského štátu, ktoré sa týkajú investície, ktorú tento investor uskutočnil v prvom členskom štáte, t. j. spory v rámci Únie.
- (2) Napriek rozsudku vo veci Komstroy rozhodcovské súdy naďalej uznávajú svoju právomoc a vynášajú rozsudky v rozhodcovských konaniach v rámci Únie, ktoré sú údajne založené na článku 26 ods. 2 písm. c) Zmluvy o energetickej charte. Podľa Súdneho dvora je každý takýto rozsudok nezlučiteľný s právom Únie, najmä s článkami 267 a 344 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Preto takéto rozsudky nemôžu mať žiadne právne účinky a zaplatenie náhrady na základe týchto rozsudkov nemožno vynútiť.

³ Rozsudok Súdneho dvora z 2. septembra 2021, *Moldavská republika/Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, bod 66.

⁴ Rozhodnutie Rady a Komisie 98/181/ES, ESUO, Euratom z 23. septembra 1997 o uzavretí Zmluvy o energetickej charte a Protokolu energetickej charty o energetickej účinnosti a súvisiacich environmentálnych aspektoch Európskymi spoločenstvami (Ú. v. ES L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj>).

- (3) Vydávaním rozsudkov porušujúcich právo Únie v rozhodcovských konaniach v rámci Únie sa ohrozuje účinné vykonávanie práva Únie. Hrozí riziko konfliktu medzi zmluvami na jednej strane a Zmluvou o energetickej charte tak, ako ju vykladajú niektoré rozhodcovské súdy, na strane druhej, ktorý by sa v prípade potvrdenia tohto výkladu súdmi tretej krajiny stal právnym konfliktom *de facto*, keď by sa takéto rozsudky šírili v právnych poriadkoch tretích krajín.
- (4) Riziko právneho konfliktu môže podľa judikatúry Súdneho dvora postačovať k tomu, aby sa medzinárodná dohoda stala nezlučiteľnou s právom Únie. Riziko takéhoto konfliktu medzi zmluvami a Zmluvou o energetickej charte by sa preto malo odstrániť. K odstráneniu tohto rizika by prispelo prijatie nástroja medzinárodného práva vo forme dohody, ktorou sa stanovuje spoločné chápanie neuplatniteľnosti článku 26 Zmluvy o energetickej charte ako základu pre rozhodcovské konania v rámci Únie zmluvnými stranami tejto dohody.
- (5) Komisia v mene Únie a členské štáty ukončili rokovania o podmienkach dohody o výklade a uplatňovaní Zmluvy o energetickej charte. Spoločné chápanie obsiahnuté v uvedenej dohode bolo zopakované vo „Vyhlásení o právnych dôsledkoch rozsudku Súdneho dvora vo veci Komstroy a spoločnom porozumení o neuplatniteľnosti článku 26 Zmluvy o energetickej charte ako základu pre rozhodcovské konania v rámci EÚ“ z 26. júna 2024⁵.

⁵ Ú. v. EÚ L, 2024/2121, 6.8.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj>.

- (6) Dohoda o výklade a uplatňovaní Zmluvy o energetickej charte by sa preto mala schváliť, aby ju Únia mohla podpísať a vyjadriť svoj súhlas s tým, že ňou bude viazaná,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa schvaľuje Dohoda o výklade a uplatňovaní Zmluvy o energetickej charte pripojená k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka

DOHODA
O VÝKLADE A UPLATŇOVÁNÍ
ZMLUVY O ENERGETICKEJ CHARTE

BELGICKÉ KRÁĽOVSTVO,
BULHARSKÁ REPUBLIKA,
ČESKÁ REPUBLIKA,
DÁNSKE KRÁĽOVSTVO,
SPOLKOVÁ REPUBLIKA NEMECKO,
ESTÓNSKA REPUBLIKA,
ÍRSKO,
HELÉNSKA REPUBLIKA,
ŠPANIELSKE KRÁĽOVSTVO,
FRANCÚZSKA REPUBLIKA,
CHORVÁTSKA REPUBLIKA,
TALIANSKA REPUBLIKA,
CYPERSKÁ REPUBLIKA,
LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITOVSKÁ REPUBLIKA,

LUXEMBURSKÉ VEĽKOVODSTVO,

MALTSKÁ REPUBLIKA,

HOLANDSKÉ KRÁĽOVSTVO,

RAKÚSKA REPUBLIKA,

POĽSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

SLOVINSKÁ REPUBLIKA,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FÍNSKA REPUBLIKA,

ŠVÉDSKE KRÁĽOVSTVO a

EURÓPSKA ÚNIA,

spolu ďalej len „zmluvné strany“,

SO ZRETELOM na Zmluvu o energetickej charte podpísanú v Lisabone 17. decembra 1994¹ a schválenú v mene Európskych spoločenstiev rozhodnutím Rady a Komisie 98/181/ES, ESUO, Euratom z 23. septembra 1997² v znení posledných zmien,

SO ZRETELOM na pravidlá medzinárodného obyčajového práva kodifikovaného vo Viedenskom dohovore o zmluvnom práve uzatvorenom 23. mája 1969 vo Viedni,

BERÚC DO ÚVAHY, že členovia organizácie regionálnej hospodárskej integrácie v zmysle článku 1 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte týmto vyjadrujú svoje spoločné chápanie výkladu a uplatňovania zmluvy vo svojich vzájomných vzťahoch,

PRIPOMÍNAJÚC, že odstúpením od Zmluvy o energetickej charte nie je ovplyvnené zloženie organizácie regionálnej hospodárskej integrácie stanovenej v uvedenej zmluve, ani nevylučuje záujem vyjadriť spoločné chápanie výkladu a uplatňovania uvedenej zmluvy, pokiaľ možno usúdiť, že môže mať vo vzťahu k zmluvnej strane, ktorá odstúpila, právne účinky, a to najmä pokiaľ ide o článok 47 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte,

BERÚC do úvahy Zmluvu o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“), Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a všeobecné zásady práva Európskej únie,

¹ Záverečný akt Konferencie o Európskej energetickej charte (Ú. v. ES L 380, 31.12.1994, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/998/oj).

² Rozhodnutie Rady a Komisie 98/181/ES, ESUO, Euratom z 23. septembra 1997 o uzavretí Zmluvy o energetickej charte a Protokolu energetickej charty o energetickej účinnosti a súvisiacich environmentálnych aspektoch Európskymi spoločenstvami (Ú. v. ES L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj>).

BERÚC DO ÚVAHY, že odkazy na Európsku úniu v tejto dohode sa majú považovať aj za odkazy na jej predchodcu, t. j. Európske hospodárske spoločenstvo a následne Európske spoločenstvo, dokým nebolo nahradené Európskou úniou,

PRIPOMÍNAJÚC, že v súlade s judikatúrou Stáleho súdu medzinárodnej spravodlivosti¹ a Medzinárodného súdneho dvora² prináleží právo poskytnúť záväzný výklad právnej normy zmluvným stranám medzinárodnej dohody v súvislosti s uvedenou dohodou,

PRIPOMÍNAJÚC, že členské štáty Európskej únie (ďalej len „členské štáty“) zverili právo poskytnúť záväzný výklad práva Únie Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“), ako to vysvetlil Súdny dvor vo svojom rozsudku z 30. mája 2006 vo veci C-459/03, *Komisija/Írsko (Mox Plant)*³, v ktorom konštatuje, že výlučná právomoc vykladať a uplatňovať právo Európskej únie sa vzťahuje aj na výklad a uplatňovanie medzinárodných dohôd, ktorých zmluvnými stranami sú Európska únia a jej členské štáty, a to v prípade sporu medzi dvoma členskými štátmi alebo medzi Európskou úniou a členským štátom,

PRIPOMÍNAJÚC, že podľa článku 344 ZFEÚ sa členské štáty zaväzujú neriešiť spory, ktoré sa týkajú výkladu alebo uplatňovania zmlúv, inými metódami, než sú stanovené v týchto zmluvách,

¹ Stály súd medzinárodnej spravodlivosti, Otázka Javoriny (poľsko-československé hranice), poradné stanovisko, [1923] zbierka SSMS, séria B, č. 8, s. 37.

² Medzinárodný súdny dvor, Výhrady k Dohovoru o zabránení a trestaní zločinu genocídia, poradné stanovisko, [1951] Zbierka rozhodnutí MSD, 15, s. 20.

³ Rozsudok Súdného dvora z 30. mája 2006, *Komisija/Írsko*, C-459/03, ECLI EÚ:C:2006:345, body 129 až 137.

PRIPOMÍNAJÚC, že Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 6. marca 2018 vo veci C-284/16, *Achmea*¹, rozhodol, že články 267 a 344 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že vylučujú ustanovenie obsiahnuté v medzinárodnej dohode uzavretej medzi členskými štátmi, na základe ktorého investor z jedného z týchto členských štátov môže v prípade sporu týkajúceho sa investícií v druhom členskom štáte začať konanie proti tomuto druhému členskému štátu na rozhodcovskom súde, ktorého právomoc sa tento členský štát zaviazal akceptovať,

PRIPOMÍNAJÚC konzistentne opakovanú pozíciu Európskej únie, že Zmluva o energetickej charte sa nemala uplatňovať vo vzťahoch v rámci Európskej únie a že zámerom Európskej únie, Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a ich členských štátov nebolo a ani nemohlo byť, aby Zmluva o energetickej charte vytvárala medzi nimi akékoľvek povinnosti, keďže bola prerokovaná ako nástroj vonkajšej energetickej politiky Európskej únie s cieľom vytvoriť rámec pre spoluprácu v oblasti energetiky s tretími krajinami, zatiaľ čo vnútorná energetická politika Európskej únie pozostáva naopak z prepracovaného systému pravidiel určených na vytvorenie vnútorného trhu v oblasti energetiky, ktorý upravuje výlučne vzťahy medzi členskými štátmi v tejto oblasti,

PRIPOMÍNAJÚC, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 2. septembra 2021 vo veci C-741/19, *Moldavská republika/Komstroy*² (ďalej len „rozsudok vo veci Komstroy“), ktorý potvrdil vo svojom stanovisku zo 16. júna 2022, 1/20³, rozhodol, že článok 26 ods. 2 písm. c) Zmluvy o energetickej charte sa musí vykladať v tom zmysle, že nie je uplatniteľný na spory medzi členským štátom a investorom z iného členského štátu, pokiaľ ide o investíciu tohto investora z iného členského štátu v členskom štáte uvedenom vyššie,

¹ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. marca 2018, *Achmea*, C-284/16, ECLI EÚ:C:2018:158.

² Rozsudok Súdneho dvora z 2. septembra 2021, *Moldavská republika/Komstroy*, C-741/19, ECLI:EÚ:C:2021:655, bod 66.

³ Stanovisko Súdneho dvora zo 16. júna 2022, 1/20, EÚ:C:2022:485, bod 47.

PRIPOMÍNAJÚC, že výklad Zmluvy o energetickej charte v rozsudku vo veci Komstroy, ktorý je výkladom príslušného súdu a odráža všeobecný princíp medzinárodného práva verejného, sa uplatňuje od schválenia Zmluvy o energetickej charte Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi,

BERÚC DO ÚVAHY, že články 267 a 340 ZFEÚ sa musia vykladať v tom zmysle, že vylučujú výklad článku 26 Zmluvy o energetickej charte takým spôsobom, ktorý umožňuje riešiť spory medzi investorom z jedného členského štátu na jednej strane a iným členským štátom alebo Európskou úniou na strane druhej na rozhodcovskom súde (ďalej len „rozhodcovské konanie v rámci Európskej únie“),

BERÚC DO ÚVAHY, že v každom prípade platí, že ak spor medzi investorom z jedného členského štátu na jednej strane a iným členským štátom alebo Európskou úniou na strane druhej nemožno vyriešiť zmierom, účastník tohto sporu sa môže ako vždy rozhodnúť, že ho predloží na rozhodnutie príslušným súdom alebo správnym súdom v súlade s vnútroštátnym právom, čo je zaručené na základe všeobecných princípov práva a dodržiavania základných práv zakotvených okrem iného v Charte základných práv Európskej únie,

ZDIEĽAJÚC spoločné chápanie vyjadrené v tejto dohode, že ustanovenie, ako je článok 26 Zmluvy o energetickej charte, preto nemohlo slúžiť v minulosti a nemôže slúžiť ani v súčasnosti či v budúcnosti ako právny základ pre rozhodcovské konania začaté investorom z jedného členského štátu, ktoré sa týkajú jeho investícií v inom členskom štáte,

OPAKUJÚC vyhlásenie č. 17 o prednosti, ktoré je pripojené k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, ktorá prijala Lisabonskú zmluvu, a v ktorom sa pripomína, že zmluvy a právo prijaté Európskou úniou na základe zmlúv majú prednosť pred právom členských štátov a že princíp prednosti predstavuje kolíznú normu v ich vzájomných vzťahoch,

PRIPOMÍNAJÚC, že v dôsledku uvedeného sa pri riešení akejkoľvek kolízie noriem môže medzinárodná dohoda, ktorá bola uzavretá členskými štátmi podľa medzinárodného práva, uplatňovať vo vzťahoch v rámci Európskej únie len v takom rozsahu, v akom sú jej ustanovenia zlučiteľné so zmluvami Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY, že v dôsledku neuplatniteľnosti článku 26 Zmluvy o energetickej charte ako právneho základu pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie sa článok 47 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte nemôže uplatňovať na takéto konania a nikdy to ani nebolo jeho cieľom,

BERÚC DO ÚVAHY, že v dôsledku neuplatniteľnosti článku 26 Zmluvy o energetickej charte ako právneho základu pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie by zmluvné strany, ktorých sa prebiehajúce rozhodcovské konania v rámci Európskej únie týkajú, či už ako odporcu alebo ako členského štátu investora, mali spolupracovať s cieľom zabezpečiť, aby sa o existencii tejto dohody dozvedel dotknutý rozhodcovský súd a mohol tak dospieť k primeranému záveru, že nie je príslušným súdom,

BERÚC DO ÚVAHY, že by sa okrem toho nemali registrovať žiadne nové rozhodcovské konania v rámci Európskej únie, a VYJADRUJÚC SÚHLAS s tým, že ak napriek tomu dôjde k doručeniu oznámenia o rozhodcovskom konaní, zmluvné strany, ktorých sa toto konanie týka, či už ako odporcu alebo ako členského štátu investora, by mali spolupracovať s cieľom zabezpečiť, aby sa o existencii tejto dohody dozvedel dotknutý rozhodcovský súd a mohol tak dospieť k primeranému záveru, že článok 26 Zmluvy o energetickej charte nemôže slúžiť ako právny základ pre takéto konania,

BERÚC DO ÚVAHY, že zmiery a rozsudky vydané v investičných rozhodcovských konaniach v rámci Európskej únie, ktoré už nie je možné anulovať ani zrušiť a ktoré boli dobrovoľne splnené alebo vykonané s konečnou platnosťou, by sa však už nemali spochybňovať,

VYJADRUJÚC POĽUTOVANIE nad tým, že rozhodcovské súdy v rozhodcovských konaniach v rámci Európskej únie, ktoré boli začaté s odkazom na článok 26 Zmluvy o energetickej charte, už vydali, naďalej vydávajú a mohli by stále vydávať rozhodcovské rozsudky spôsobom, ktorý je v rozpore s právom Európskej únie vrátane toho, ako sa vyjadril Súdny dvor vo svojej judikatúre,

VYJADRUJÚC POĽUTOVANIE aj nad tým, že takéto rozhodcovské rozsudky sú predmetom exekučných konaní, a to aj v tretích krajinách, že v prebiehajúcich rozhodcovských konaniach v rámci Európskej únie, ktoré sú údajne založené na článku 26 Zmluvy o energetickej charte, rozhodcovské súdy neodmietnu svoju príslušnosť a právomoc a že rozhodcovské inštitúcie pokračujú v registrácii nových rozhodcovských konaní a nezamietnu ich ako zjavne neprípustné z dôvodu chýbajúceho súhlasu s rozhodcovským konaním,

BERÚC DO ÚVAHY, že z uvedeného dôvodu je potrebné výslovne a jednoznačne zopakovať jednotnú pozíciu zmluvných strán prostredníctvom dohody, ktorá opätovne potvrdzuje ich spoločné chápanie výkladu a uplatňovania Zmluvy o energetickej charte, ako ju vykladá Súdny dvor, v rozsahu, v akom sa týka rozhodcovských konaní v rámci Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY, že v súlade s rozsudkom Medzinárodného súdneho dvora z 5. februára 1970 vo veci *Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited*¹ a v zmysle vysvetlení Súdneho dvora v rozsudku vo veci *Komstroy* niektoré ustanovenia Zmluvy o energetickej charte majú upravovať dvojstranné vzťahy,

BERÚC DO ÚVAHY, že táto dohoda sa má preto týkať len dvojstranných vzťahov medzi zmluvnými stranami, a tým aj investorov z týchto členských štátov ako zmluvných strán Zmluvy o energetickej charte, a že v dôsledku toho má táto dohoda vplyv len na tie zmluvné strany Zmluvy o energetickej charte, ktoré sa riadia právom Európskej únie ako organizácia regionálnej hospodárskej integrácie v zmysle článku 1 bodu 3 Zmluvy o energetickej charte, a nemá vplyv na uplatňovanie práv ostatnými zmluvnými stranami Zmluvy o energetickej charte, ktoré im vyplývajú z uvedenej zmluvy, ani na plnenie ich povinností,

PRIPOMÍNAJÚC, že zmluvné strany informovali zmluvné strany Zmluvy o energetickej charte o svojom zámere uzavrieť túto dohodu,

¹ Rozsudok Medzinárodného súdneho dvora z 5. februára 1970, *Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited* (Správy MSD 1970, s. 3, body 33 a 35).

BERÚC DO ÚVAHY, že uzatvorením tejto dohody a v súlade so svojimi právnymi záväzkami podľa práva Európskej únie, ale bez toho, aby bolo dotknuté ich právo uplatňovať nároky, ktoré považujú za primerané v súvislosti s nákladmi, ktoré im vznikli ako odporcom v súvislosti s rozhodcovskými konaniami v rámci Európskej únie, zmluvné strany zabezpečujú úplné a účinné plnenie rozsudku vo veci Komstroy, a podčiarkujú nevykonateľnosť existujúcich rozhodcovských rozsudkov, povinnosť rozhodcovských súdov okamžite ukončiť všetky prebiehajúce rozhodcovské konania v rámci Európskej únie, povinnosť rozhodcovských inštitúcií nezaregistrovať žiadne budúce rozhodcovské konania v rámci Európskej únie v súlade s ich príslušnými právomocami podľa článku 36 ods. 3 Dohovoru o riešení sporov z investícií medzi štátmi a občanmi druhých štátov (ďalej len „Dohovor ICSID“), uzatvoreného vo Washingtone 18. marca 1965, a podľa článku 12 rozhodcovských pravidiel Štokholmskej obchodnej komory (ďalej len „SCC“), ako aj povinnosť rozhodcovských súdov vyhlásiť, že akékoľvek rozhodcovské konania v rámci Európskej únie, o ktorých registráciu sa na nich žiadalo, nemajú právny základ,

S VEDOMÍM, že táto dohoda sa vzťahuje na rozhodcovské konania medzi investorom a štátom, do ktorých sú zapojené zmluvné strany ako účastníci sporov v rámci Európskej únie na základe článku 26 Zmluvy o energetickej charte, podľa akéhokoľvek dohovoru alebo súboru pravidiel o rozhodcovskom konaní vrátane Dohovoru ICSID a rozhodcovských pravidiel ICSID, rozhodcovských pravidiel Rozhodcovského inštitútu SCC, rozhodcovských pravidiel Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo a rozhodcovského konania ad hoc, a

PAMÄTAJÚC, že ustanoveniami tejto dohody nie je dotknuté právo Európskej komisie alebo ktoréhokoľvek členského štátu predložiť vec Súdnemu dvoru na základe článkov 258, 259 a 260 ZFEÚ,

SA DOHODLI TAKTO:

ODDIEL 1

SPOLOČNÉ CHÁPANIE NEUPLATNITEĽNOSTI ČLÁNKU 26 ZMLUVY O ENERGETICKEJ CHARTE AKO ZÁKLADU PRE ROZHODCOVSKÉ KONANIA V RÁMCI EURÓPSKEJ ÚNIE

ČLÁNOK 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto dohody sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „Zmluva o energetickej charte“ je Zmluva o energetickej charte podpísaná v Lisabone 17. decembra 1994 a schválená v mene Európskych spoločenstiev rozhodnutím 98/181/ES, ESUO, Euratom z 23. septembra 1997, v znení prípadných neskorších zmien;
2. „vzťahy v rámci Európskej únie“ sú vzťahy medzi členskými štátmi alebo medzi členským štátom a Európskou úniou;
3. „rozhodcovské konanie v rámci Európskej únie“ je akékoľvek konanie na rozhodcovskom súde začaté na základe článku 26 Zmluvy o energetickej charte s cieľom vyriešiť spor medzi investorom z jedného členského štátu na jednej strane a iným členským štátom alebo Európskou úniou na strane druhej.

ČLÁNOK 2

Spoločné chápanie výkladu a trvalej neuplatniteľnosti článku 26

Zmluvy o energetickej charte

a chýbajúceho právneho základu pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie

1. Zmluvné strany týmto v záujme väčšej istoty opätovne potvrdzujú svoje spoločné chápanie výkladu a uplatňovania Zmluvy o energetickej charte, podľa ktorého článok 26 uvedenej zmluvy nemôže a ani nikdy nemohol slúžiť ako právny základ pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie.

Spoločné chápanie vyjadrené v prvom pododseku sa zakladá na týchto prvkoch práva Európskej únie:

- a) výklad článku 26 Zmluvy o energetickej charte zo strany Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého sa uvedené ustanovenie neuplatňuje a ani sa nikdy nemalo uplatňovať ako základ pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie, a
- b) prednosť práva Európskej únie, pripomenutá vo vyhlásení č. 17 pripojenom k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, ktorá prijala Lisabonskú zmluvu, ako pravidla medzinárodného práva upravujúceho kolíziu noriem v ich vzájomných vzťahoch, v dôsledku čoho sa článok 26 Zmluvy o energetickej charte v žiadnom prípade neuplatňuje a ani sa nemohol uplatňovať ako základ pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie.

2. Zmluvné strany v záujme väčšej istoty opätovne potvrdzujú svoje spoločné chápanie, že v dôsledku neexistencie právneho základu pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie podľa článku 26 Zmluvy o energetickej charte sa článok 47 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte neuplatňuje ani sa nikdy nemohol uplatňovať na takéto konania. Článok 47 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte preto nemohol mať právne účinky vo vzťahoch v rámci Európskej únie, keď členský štát odstúpil od Zmluvy o energetickej charte pred uzatvorením tejto dohody, a nemal by právne účinky vo vzťahoch v rámci Európskej únie ani vtedy, ak by zmluvná strana odstúpila od Zmluvy o energetickej charte po uzatvorení tejto dohody.

3. V záujme väčšej istoty zmluvné strany súhlasia s tým, že v súlade so spoločným chápaním vyjadreným v odsekoch 1 a 2 tohto článku a bez toho, aby bolo toto spoločné chápanie dotknuté, sa článok 26 Zmluvy o energetickej charte neuplatňuje ako základ pre rozhodcovské konania v rámci Európskej únie a článok 47 ods. 3 Zmluvy o energetickej charte nemá právne účinky vo vzťahoch v rámci Európskej únie.

4. Odsekmi 1 až 3 nie je dotknutý výklad a uplatňovanie iných ustanovení Zmluvy o energetickej charte, pokiaľ sa týkajú vzťahov v rámci Európskej únie.

ODDIEL 2
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 3

Depozitár

1. Depozitárom tejto dohody je Generálny tajomník Rady Európskej únie (ďalej len „depozitár“).
2. Depozitár informuje zmluvné strany o:
 - a) uložení každej listiny o ratifikácii, schválení alebo prijatí v súlade s článkom 5;
 - b) dátume nadobudnutia platnosti tejto dohody v súlade s článkom 6 ods. 1;
 - c) dátume nadobudnutia platnosti tejto dohody pre jednotlivé zmluvné strany v súlade s článkom 6 ods. 2.
3. Depozitár uverejní túto dohodu v *Úradnom vestníku Európskej únie* a oznámi depozitárovi Zmluvy o energetickej charte, ako aj sekretariátu energetickej charty jej prijatie a nadobudnutie platnosti.
4. Depozitár vyzve depozitára Zmluvy o energetickej charte, aby oznámil túto dohodu ostatným zmluvným stranám Zmluvy o energetickej charte.

5. Depozitár zaregistruje túto dohodu po nadobudnutí jej platnosti na sekretariáte Organizácie Spojených národov v súlade s článkom 102 Charty Organizácie Spojených národov.

ČLÁNOK 4

Výhrady

K tejto dohode nie je možné vzniesť žiadne výhrady.

ČLÁNOK 5

Ratifikácia, schválenie alebo prijatie

Táto dohoda podlieha ratifikácii, schváleniu alebo prijatiu.

Zmluvné strany uložia svoje listiny o ratifikácii, schválení alebo prijatí u depozitára.

ČLÁNOK 6

Nadobudnutie platnosti

1. Táto dohoda nadobúda platnosť 30 kalendárnych dní po dni, keď je depozitárovi doručená druhá listina o ratifikácii, schválení alebo prijatí.

2. Pre každú zmluvnú stranu, ktorá túto dohodu ratifikuje, schváli alebo prijme po nadobudnutí jej platnosti v súlade s odsekom 1, nadobudne táto dohoda platnosť 30 kalendárnych dní po dni, keď takáto zmluvná strana uloží svoju listinu o ratifikácii, schválení alebo prijatí.

ČLÁNOK 7

Autentické znenia

Táto dohoda, vyhotovená v jedinom pôvodnom vyhotovení v anglickom, bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, chorvátskom, írskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické, sa uloží v archívoch depozitára.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia, náležite na tento účel oprávnení, podpísali túto dohodu.

V ... , dňa

Za Belgické kráľovstvo,

Za Bulharskú republiku,

Za České republiku,

Za Dánske kráľovstvo,

Za Spolkovú republiku Nemecko,

Za Estónsku republiku,

Za Írsko,

Za Helénsku republiku,

Za Španielske kráľovstvo,

Za Francúzsku republiku,

Za Chorvátsku republiku,

Za Taliansku republiku,

Za Cyperskú republiku,
Za Lotyšskú republiku,
Za Litovskú republiku,
Za Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo,
Za Maltskú republiku,
Za Holandské kráľovstvo,
Za Rakúsku republiku,
Za Poľskú republiku,
Za Portugalskú republiku,
Za Rumunsko,
Za Slovinskú republiku,
Za Slovenskú republiku,
Za Fínsku republiku,
Za Švédske kráľovstvo a
Za Európsku úniu